

Światło Nadziei

Konkurs na najpiękniejszy wieniec adwentowy

Jednym z bardziej znaczących symboli czasu oczekiwania na przyjście Chrystusa jest wieniec adwentowy.

Ma on bardzo ciekawą symbolikę. Świece ustawione są w formie koła. Kształt ten oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Koło sporządzone jest z gałęzi roślin wiecznie zielonych, czyli przeważnie z drzew iglastych – sosny czy świerku. Ma to oznaczać życie wieczne, jakie daje nam Jezus Chrystus. Samo zapalanie świeczek wiąże się z tym, że Zbawiciel sam nazywał siebie "światłością świata".

Zwyczaj ten pochodzi z Niemiec, gdzie w 1839 r. pastor prowadzący przytułek dla sierot wpadł na pomysł, aby wieniec przystroić świetlicę dla dzieci.

Razem z wychowankami w I niedzielę adwentu zapalili pierwszą świecę adwentową by wytworzyć nastrój skłaniający do modlitwy. Następne, mniejsze dwadzieścia cztery świece podopieczni zapalali każdego dnia aż do Wigilii, gromadząc się na śpiew i modlitwę. Później drewniane koło przystrojono gałązkami jodły. Z czasem liczbę świec zmniejszono do czterech, a zwyczaj ten rozpowszechnił się w wielu krajach w tym także w Polsce (po pierwszej wojnie światowej).

Świece zapalane są po kolei rozpoczynając każdy nowy tydzień adwentu i mają również określone znaczenie:

- Pierwsza świeca to tzw. świeca pokoju - symbolizuje nieposłuszeństwo pierwszych rodziców i boskie przebaczenie.
- Druga świeca to świeca wiary - oznacza wiarę patriarchów Izraela jako wdzięczność za dar w postaci Ziemi Obiecanej (nazywa się ją również świecą Betlejem, aby przypomnieć nam, że Bóg objawił się w skromnej postaci małego dziecka).

- Świeca trzecia to świeca miłości - związana z radością króla Dawida, który celebrował przymierze z Jahwe, (nazywana też świecą pasterzy, oznaczająca radość z faktu, że minęła już ponad połowa adwentu).
- Czwarta jest świecą nadziei. Uznaje się ją za symbol nauczania proroków, wieszczących rychłe przyjście Jezusa (część źródeł nazywa ją świecą aniołów, przypominającą o pokoju i przekazywanej przez niebieskich posłanników dobrej nowinie).

Każda z roślin także ma swoją symbolikę. Laur to zwycięstwo nad prześladowaniem i cierpieniem; sosna, ostrokrzew i cis: nieśmiertelność; cedr: siła, uzdrowienie. Kłujące gałązki ostrokrzewu mają się kojarzyć z koroną cierniową.

Wieniec adwentowy zazwyczaj tradycyjnie wykonuje się w kształcie koła z gałązek szlachetnych drzew iglastych takich jak: świerk srebrzysty, jodła pospolita, daglezja zielona lub sosna zwyczajna. Wieniec może być wykonany również z liści laurowych lub mahoniowych. Do dekoracji można użyć szyszek, jesiennych liści, owoców głogu lub jarzębiny itp. Pośród wieńcowych gałązek umieszcza się cztery świece symbolizujące cztery niedziele adwentu. Trzy świece powinny być koloru fioletowego a jedna, symbolizująca trzecią niedzielę adwentu - różowa, co odpowiada barwom liturgicznym tego okresu. Można użyć też świec koloru czerwonego jako wyrażenie radości oczekiwania na Mesjasza. Wieniec mogą też zdobić wstążki różnych kolorów np. w pierwszą niedzielę wstążki czerwone, w drugą żółte, w trzecią srebrne, w czwartą złote.

Wieniec adwentowy jako całość to oznaka zwycięstwa, godności królewskiej oraz hołd składany Chrystusowi Zbawcy.

Obecnie mamy wieńce adwentowe w kościele, ale także w wielu domach stroiki bożonarodzeniowe mają właśnie kształt wieńca. Ta piękna tradycja jest warta naśladowania, dlatego też zachęcamy uczniów, by wzięli udział w konkursie, tworząc swoją wersję tego symbolu zbliżających się świąt Bożego Narodzenia.